

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה:
תל אביב, רחוב גורדין 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136
מועץ מבקר: "עוממפרס" • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל אביב, רח' בן-יאביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גלופות: צינקהופיה כספי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • העורך: אלי תבור • עורך תכנית: יוסי שגון • עורכת כיתוב: נורית יהודאי • ראש המינהלה: אברהם סיטון • מח' המודעות: רפי זכרונני • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

קרא ירי

המערכת, ובידו אבדו עובדים קטן שהכיל נוול שמנוני שחור. אחד העובדים הזרים בקרי דוח אלטור טוח להעביר אלינו את ההר כחה הניצחת בדבר גילוי הנפט בקידוח ריג 5.
 הפעם השתכנענו. פירסמנו את הידיעה

כמה קוראים פנו אלינו השבוע כי שאלה מדוע לא מצאנו לנכון לפרסם בגיליונות האחרונים כתבה, או לפחות ידענו, על גילוי שדה הנפט בקידוח ריג 5 באלטור. הם הופתעו כאשר השבנו להם כי הדיווח על כך כבר התפרסם בהעולם הזה לפני ארבעה חודשים.

הידיעה שמוסגרה במסגרת שחורה, על מנת להבליטה משאר הידיעות שפורסמו במדור דף תסקיף בגיליון מיום ה-3 בי אוגוסט (העולם הזה 2083), היתה הראשונה שהתפרסמה בעיתונות הישראלית על גילוי הנפט בקידוח הימי באלטור, ימים רבים לפני שהתפרסמו ידיעות על כך כי עיתונים אחרים. היא כללה עובדות מדוי ייקות על נתוני הקידוח, ועל כמות חביות הנפט שניתן להפיק ממנו. נתונים אלה אושרו בהודעה הרשמית, שפורסמה רק לפני שבועיים.

הידיעה על הנפט שהתגלה באלטור הגיעה למערכת עשרה ימים לפני שפורסמה. למרות שהמקור, שהביא אותה אלינו, היה מוסמך, פיקפקנו באמינות המידע. חששנו שמא הנתונים שנמסרו לנו מבור סטים על הערכה העלולה להתברר, כמו הערכות דומות בעבר על גילוי נפט בקרי דוחים הישראליים במיפריק-סואץ.

כל ניסיונות המקור לשכנע אותנו באי מיתות המידע שבידיו לא סייעו להשיג את פיקפוקינו. ואז הוציא האיש את הקלף האחרון שבידיו: "ומה תגידו אם אביא

נפט פרץ

ההקידוח הימי

סיון-נפט שהתגלה לנובה של כ-150 מטרים פרץ בשבוע שעבר מהקידוח הימי של חברת-הנפט הלאומית במפרץ סואץ, מול ארטור שבחוף סיני. הנפט פרץ מתוך הקידוח "ריג 5" שהגיע לעומק של 7.5 אלף רגל. על פי ההערכה פרץ סלון-הנפט בובח של 15 אלף אטמוספירות, דבר המבטיח סיוכיים לי גילוי שדה-נפט עשיר.

בקידוח הקודם שנעשה באזור, שגם בו התגלו ספוגי-נפט, לא נמצאה כמות מספיקה של נז שיהיה כמותה לדחוף את הנפט למעלה. בקידוח הנוכחי נמצאה שיכבת-הנז שדחפה את הנוזל השמנוני מעלה.

מומחים, שהועקו מטכסס לבדיקת קידוח הימי שבו התגלה הנפט, העריכו כי נאר ימית במקום עשויה להפיק 2500 טונות ליום. מעריכים כי שיכבת-הנפט עתידה לגתה בקידוח הוא בגובה של שמונה רגל. אולם מומחים מאמינים כי במקום מצוי שדה-נפט עשיר עוד יותר, וכי אם יוספו לקדוח עד לעומק של 11 אלף רגל, עשויה להתגלות שיכבה נוספת, עשירה יותר, שיה נטט ימיוו מתוכה בנעממה רבה עוד יותר מכך. מפרץ מהקידוח לפני שבוע.

הידיעה על הנפט בארטור*
 הבקבוק שיכנע

לכם דוגמה מהנפט שנמצא במקום? כנגד טיעון זה לא היתה בפינו תשובה. כעבור שבוע ימים הגיע האיש למישרדי

* מתוך דף תסקיף, "העולם הזה" 2083, מיום 3.8.77

להגיב עליה ולתקן אי-דיוקים שהופיעו בה. יותר מאשר הפירסום על כך כי עונשו הוחמר, הרגיזה את אסיר-העולם שפירא הפסיקה בידעה שבה נמסר כי, ידידיו של שפירא מנסים עתה לגייס את עזרתם לא קצינים וקצינים-לשעבר במישרת-ישראל, כדי שיפעלו להקלת עונשו.

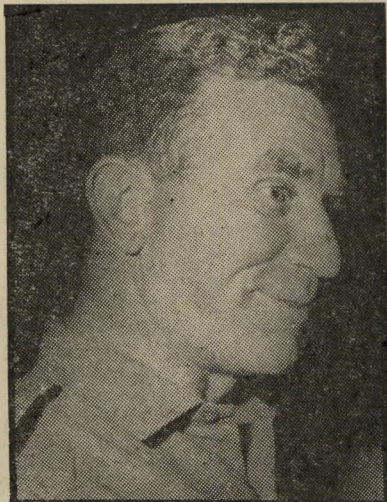
מסתבר כי לביל שפירא יש טענות חמורות על היחס שגילו כלפיו כמה מעמיתיו לשעבר במישרת-ישראל, שלדעתו יכלו לסייע בהוכחת חפותו.

ביל כתב מיכתב מפורט לידיד ישראלי היושב במאיימי, ביקש ממנו להגיב על הידיעה שפורסמה בהעולם הזה. הידיד שיגר אלינו את מיכתבו של ביל בצירוף מיכתב משלו.

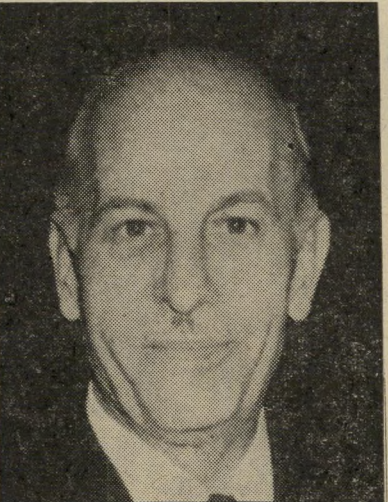
היכתב מיכתבו של הידיד:
 ביל נידון למאסר-עולם. העירעור על גזרי-הדין לא נתקבל, אך שום פסק-דין על כיסא-חשמלי לא ניתן. הגני שמח לשמוע כי נותרו עוד מיספר ידידים המעוניינים לעזור. רק חבל שבזמן שאפשר היה לעזור - לא נעשה דבר בנדון.

הייתה חבר קרוב לביל במשך 15 שנים בארץ. ביל בא ארצה עם המח"ל, והשרתף בעיקר בקרבות הצפון (עם חטיבה 7) בתור מפקד-פלוגה. הוא היה חייל באמריגס האמריקאי, שנלחם במילחמת-העולם השנייה באיים הפיאגיים. את ניסיונו הרב בקרבות תרם למדינת-ישראל.

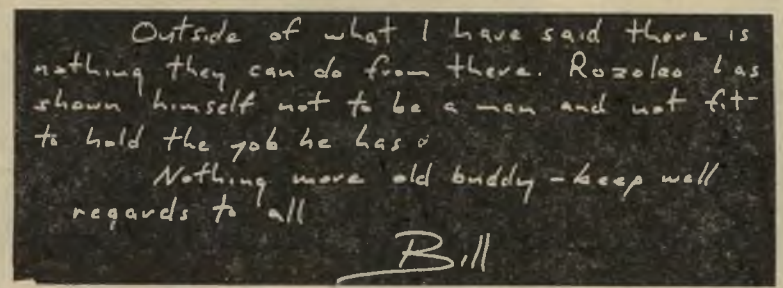
בתום מילחמת-העצמאות הצטרף ביל למישרת-הגבול, והיה בין מקימיו. הוא היה המפקד הראשון של מצודת נבי-יושע, שבה ישבה יחידת מישרת-הגבול. הוא

מפכ"ל-ד"ר-דשעבר רוזוליו
 — לכלא

ניצב אריה שור ז"ל
 — מהמישרת

קטע מיכתבו של ביל שפירא מכלא מאיימי
 מחמארינס — לצה"ל

היה אליל ואב לחייליו, והם, במיוחד הדרוים, לא שיכחווהו. לבסוף הצטרף לי-מישרת-ישראל והיה אחראי למעבדה הבאליסטית במטה הארצי. אבל מפני שלא היה לו כרטיס-חבר אדום, נדחק אחורנית. בלית ברירה התפרסר וחזר לארצות-הברית. אחרי 15 שנים של שרות פעיל למדינה.

המיקרה העיוור הביא אותי למאיימי. שם חיפשתי את ביל ומצאתי אותו בי מעצר, כחשוד ברצח שותפו. סעדתיו לכל אורך המישפט שנמשך שישה חודשים. סידרתי לעצמי "כרטיס-חוקר" וכך יכולתי לבקר יום-יום בבית-הסוהר. הסיפור של הפרשה הוא ארוך, ואין ברצוני להרחיב רציני רק לגעת בשרות פועל למדינה. דעתי היא ביוון למדינה - המדינה אשר חייליה אינם משאירים פצוע בשדה-הקרב נכשלה הפעם, ביגלל מי שהיה מפקד מישרת-ישראל, המפכ"ל שאול רוזוליו.

במהלך המישפט טענה התביעה כי טענתי של ביל, כי שירת כקצין במישרת ישראל, הינה שקר. עדות-אופי היתה בי-

מיקרה זה חשובה מאוד כדי לחזק את עדותו. התקשרתי עם מר אריה שור, מי שכיהן כסגנו של רוזוליו והיה גם מפקד הישיר של ביל בעת ההיא. ובי-קשתיו לבוא למאיימי להעיד לטובת ביל. אריה לא היסס לרצע והיה מוכן לבוא לעזרתו של ביל, 'באש ובמים'. מאחר ומישרת-ישראל לא מצאה לנכון לממן את נסיעתו, שלחתי לו אני את הכרטיס. ואז קיבל אריה שור פקודה אישית משאול רוזוליו, שאסר עליו במפורש לנסוע ולהעיד לטובתו של ביל. אפילו בתור אורח פרטי. טענתו של רוזוליו היתה, עוד בטרם הורשע ביל שפירא במישפט, כי ביל הוא רוצח!

נמצאים בידי המיכתבים שכתב לי אריה שור. אני נוצר אוחם, בחיקוהו לפרסמם בבוא היום. השאלה המרכזית היא: איך העו אדם בדרגה מישרתית כה בכירה, ובעל ידע מישפטי, לשפוט ולדון לכף-חובה אדם שטרם הורשע? כל כתב האישום נגד ביל הסתמך על עדות אחת של פושע וגנב-פירות, שהפך עד-מדינה. איש זה טען כי שמע מביל שהוא מעוניין להיפטר משותפו, לכן "עשה לו טובה" ורצה את השותף למענו. יחד עם עוד אדם - אשר חזם המישפט להכחיש ולחלוטין לסיפור זה.

אין לי ספק שעדותו של אריה שור בשעתו יכלה להציל את ביל מהרשעה. מאחר ולביל לא היתה, מחוסר כסף וידי-דים, כל עדות מסייעת לגירסתו שלו. הפגיעה בביל היתה גדולה, משום ששמו הפגיע ברשימת-העצים שהיו צריכים לה-עיד לטובת ביל, והוא לא הופיע.

מישפטו של ביל היה לקוי ביותר. ידוע לי כי הסיי-איי-אי תבע מביל בזמנו - בעת שהתנהלה נגדו חקירה בחשד כי הוא מרגל ישראלי - לספר להם על עבודתו בשירות-הביטחון הישראלי. יש הטוענים כי היו מי שביקשו לנצל את התביעה נגדו כדי לסלקו.

ביל נמצא כיום בבית-הסוהר, הנחשב לגרוע ביותר בארצות-הברית. הסיפורים על מה שמתרחש שם הם מסמרי-יער. באחד ממיכתביו אלי כתב לי ביל כי המקום דומה למערב הפרוע, בתשלובת של מהנהג-השמדה גרמני. חושבני שכדאי להביא את תמצית סיפורי זה לידיעת קוראכם ולידיעת אורחי ישראל, כדי ש-יידעו איך התנכרה המדינה, בדמות מפכ"ל המישפטה, למתנדב ולוחם שהקדיש 15 שנים מחייו למדינה, ולא הושיטה לו את הסיוע המינימלי שביקש בעת שנקלע לצרה.

עד כאן מיכתבו של הידיד הישראלי של ביל שפירא. את תגובתו של שאול רוזוליו, המכהן כיום כשגריר ישראל בי-מכסיקו, לא ניתן היה לקבל. אריה שור נפטר בחודש פברואר השנה. אולי עצם פירסום מכתבו של הידיד, לבקשתו של אסיר-עולם ישראלי-לשעבר, הכלוא במאיימי, יהיה בו כדי לעורר תגרי בות ולהטיל אור על הפרשה.

דפני כשלוש וחצי שנים, בפברוי-אר 1974, פירסם העולם הזה (1904) כתבה מקיפה על הסיכסוך במישפחת גיטר, בין ראש-המישפחה, הבנקאי משה בנו גיטר, לבין מי שהיה חתנו באותם ימים, איתן לצקי. לצקי, עורך-דין מוסמך, האשים את גיטר בהאשמות כבדות ביותר. בין היתר טען כי הוא רודפו ומציק לו. גיטר סירב אז להגיב, וטען כי לצקי מעורער בנפשו ואין להתייחס לדבריו ברצינות.

בשנים שחלפו מאז התברר כי הצדק היה עם גיטר. לצקי מאושפז לעתים קרו-בות בבית-מרפא לחולי-נפש, ולמרות ש-התגרש מבתו של גיטר, ממשיך גיטר לתמוך בו ולעזור לו בכל.

כותב הכתבה אז, יגאל לביב, שמע דברים אלה במיקרה לפני כמה ימים. כשהתברר לו כי הם נכונים טילפן לגיטר, ביקש להתנצל על העוול שגרמה לו הכ-תבה שכתב אז, כאשר לא היה יסוד להתיל ספק בהודעה של עורך-דין שגרהה כלפי חוץ בריא בפפשו. גיטר קיבל את דבריו של לביב ללא רוגז, הבטיח כי אין בליבו כל טינה על מה שהיה, וביקש כי האמת תגיע גם לידיעת קוראי העולם הזה.

אנו עושים זאת ברצון.